

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**UDVEKSLING
UDVEKSLING**

**&
nu**

Januar 1996
4. årgang

2

Aalborghus

DOBBELT
PORTRET

Musik i huset...

▲ **Min familie grinede hele ugen...side 12-13**

▲ **Udfordring - med nye muligheder...side 24-25**

▲ **Lærerne fik karakter ...side 30-31**

Elsebeth Brander,
rektor

En god oplevelse på efterårets rektormøde var et foredrag af docent, dr. theol. Jan Lindhardt. Han talte om udviklingen i billed- og skriftkultur. Om hvordan vi de sidste 25 år har bevæget os fra skrift og læsning til at kigge billeder. Bogen er blevet et sekundært medium. Det primære medium er nu tv, video mv. Et tegn herpå er, at børn og unge er begyndt at sige: "Den har jeg på bog."

Når vi taler om udviklingen i billed- og skriftkultur, er der to afgørende årstal: 1440 og 1970. Før 1440 var der kun få, der fik lært at skrive og læse. Efter bogtrykkets opfindelse og udbredelse begyndte skolen for alvor at overtage og forlænge barndommen. "Infans" betyder "ikke tale", og barndommen kan defineres som den alder, hvor man ikke kan kommunikere på lige fod med de voksne. Når børn først skal lære at

læse og skrive, forlænger man deres barndom.

Efter 1970 oplever vi modsat, at barndommen afkortes. Her møder vi den første generation, der er vokset op med fjernsyn. Børn forstår meget af det, de ser på tv, og mange børn kommunikerer igen på lige fod med voksne.

Som lærere skal vi for alvor til at forlige os med, at disse billedkloge børn og unge på mange områder kan meget mere, end vi kan. Evnen til at orientere sig og tænke i billeder er en fremragende evne.

Mange husker nok tv-kommentatorens udtalelse: "Bare hun dog ville tænke i billeder frem for at overveje så meget", da Anja Andersen i WM-håndboldkampen mod Tjekkiet misbrugte en oplagt chance.

Informationssamfundet ændrer også lærerens rolle. Fra at være eksperter, skal vi i højere grad søge efter kundskab sammen med eleverne og hjælpe dem med at omdanne information til viden. Jeg har ikke noget imod, at vi skal bevæge os væk fra den

traditionelle kundskabspåfyldning, væk fra den gamle leg: "Gæt, hvad læreren tænker", og i højere grad hjælpe eleverne med at lære. Det har vi sikkert alle ønsket mange gange i vor egen skoletid.

Men der skal mod til at turde stille spørgsmål, som man ikke kender svaret på. Til sammen med eleverne at bevare nysgerrigheden og udforske alle de muligheder, som den nye teknologi giver. Forhåbentlig giver det os ikke bare nye relationer til vore fag, men også til vore elever.

Jeg har lyst til at føje endnu et årstal til Jan Lindhardts, nemlig år 2000. Efter 2000 vil vi møde den generation, der er vokset op med computeren. Børn og unge bliver "multimediale" - de vokser ikke bare op med tv og video, men med ny teknologi og i et informationssamfund.

Skal undervisning så fortsat foregå i de rammer, vi kender i dag? Skal vi fortsat undervise de unge i traditionelt indrettede og traditionelt organiserede skoler i så mange år? ■

Jyllands aktive musikbutikker!

En verden af musik - også din lokale butik i Aalborg:

Hobrovej 347 • 9200 Aalborg • Tlf. 98 18 52 00

Udgives af:

Aalborghus Gymnasiums
25 Ars Fond

Redaktion:

Preben Juhl Nielsen (ansv.)
Thyra Bjerreskov
Søren Hindsholm
Karin Munk

Gæstemedarbejdere ved nr. 2:

1 c

Grafisk tilrettelæggelse:

Wigraph, grafisk tegnestue
tlf. 98 15 59 73

Tryk & repro:

P.V. Franzen/Offset A/S

&nu udkommer med 3 numre om året. Bladet henvender sig til skolens elever, forældre, medarbejdere, tidligere elever, venner og alle andre interesserede.

Abonnement:

&nu er gratis og uddeles til alle, der er og kommer på skolen, samt forældre.

Alle andre, f.eks. tidligere elever, kan sikre sig &nu mod betaling af forsendelsen - 20 kr. pr. argang.

Annoncer:

Man kan trykt og altid kontakte redaktionen.

Redaktionens adresse:

&nu
Aalborghus Gymnasium
Sohngaardsholmsvej 60
9000 Aalborg
Tlf. 98 14 33 55
Fax 98 14 22 66

Kom gerne med bidrag til &nu:

Tekster, billeder og forslag. Redaktionen habere på mange anvendelige bidrag og tilrettelægger dem redaktionelt.

Deadline for nr. 3, 1995-96:

Materiale til nr. 3 skal være modtaget af redaktionen senest den 5. marts 1996.

Forsidefotos:

Store foto se side 4-9.

Lille foto se side 10-11.

&nu replik...

For den, der går i gymnasium eller hf, er skoletimerne ikke hele dagen. Der er meget mere: Skolens andre aktiviteter og alt andet end skolen.

Regnes skoletimerne da ikke for dagens vigtigste? Jo - og så alligevel:

Ikke forstået sådan, at unge ikke vil have undervisning. Tværtimod. Når de kommer her, er det i den klare hensigt at få en god eksamen om to eller tre år.

Krav om forberedelse, aktivitet og engagement virker ikke skræmmende på dem. De glæder sig faktisk til at blive fagligt dygtige. Læs det selv i dette &nu.

Vidende, det er lærerne nemlig, siger eleverne også. Nogle endda meget. Men den gode lærer kan mere end sin tavle. Han giver plads og ansvar til den, der skal lære. Er åben, ærlig, demokratisk og meget mere. Især, hvis han skal have topkarakter.

Accepteres man også, som man er, er der et godt sammenhold i klassen, og kan læreren smitte med smil, ja så er undervisningen, timerne, som den slags skal være.

Rummer skolen så ikke tilstrækkeligt, når den leverer den undervisning. Nej, siger eleverne. En skole af i dag er meget mere. Den er også en morgensamling, et kor, en musikskole, en masse bands, idræt af alle slags, fri billedkunst, edb-værksteder, skolekomedie, skoleblade, fester, hyttetur, en ordentlig kantine osv.

Tilmed skal dagens skole kunne gå i udveksling med verden omkring. Skal skabe møder ansigt til ansigt, også internationale, med praktik, ekskursioner, studierejser, skoleudvekslinger og Dagsværk. Og den skal skabe møder skærm til skærm, også internet-ionale.

En mangesidet skole med mere end timer. Alle deltager selvfølgelig ikke i alt. Den enkelte bruger kræfter på netop sin andel - og supplerer dagen med fritidsjob, politik, sport, spil, venner og en tur i byen.

Rammer betegnelsen (og serien) "Frikvarteret" noget centralt for denne skoleform og dens unge?

Eller ville "Dagen" eller "Døgnet" være en mere rimelig synsvinkel?

TV2 giver svar. &nu gør også. Oplev dem begge.

PJN

-Det skal ikke være nødvendigt, at du er bodyguard

Det siger Mette til Peter i dette interview med dem begge. Hun vil gerne være med i et gadebørnsprojekt i Argentina. Han vil være bodyguard som værn mod organiseret kriminalitet. Og de siger meget mere.

Peter rejser sig straks, da Mette kommer ind, giver hånd og præsenterer sig. Hun virker ikke spor overrasket over den begyndelse.

&nu serverer te (Peter) og kaffe (Mette), lægger bånd i optageren og spørger, om en af dem vil begynde. Fra da af taler de uafbrudt i små 2 timer. Aldrig i munden på hinanden, ofte i lange replikker.

Taekwondo og DSU

Peter er 20 år. For 3 år siden indgik han kontrakt med forsvaret, blev uddannet til sergent, uddannede sine egne folk og tog til Kroatien 1/2 år som en del af FN-styrken. Han har stadig 2 års rådgivningskontrakt med forsvaret.

Efter hf og forsvaret er han optaget på en bodyguard-skole i England. Han skal dog have taget et par bæltter i Taekwondo først. Eget bodyguard-firma er hans fremtidsdrøm.

Sport dyrker han hver dag. Han har kun et par kilometer til skole, men så løber han en omvej med tasken på ryggen.

Mette er 18 år. Hun har i flere år arbejdet som lærer i

EN TYPISK UGE

Mette:

Mandag eftermiddag og aften: Har til nu været svømmelærer for 8 hold.

Tirsdag aften: Afdelingsmøde i DSU, hvor jeg er formand.

Onsdag: Møde i amtsbestyrelsen af DSU eller Socialdemokratiet, eller i pædagogisk udvalg på Aalborghus.

Torsdag eftermiddag: Møde med den socialdemokratiske byrådsgruppe.

Torsdag aften: FDF møde. Jeg er leder for 10 unger i 13-14 års alderen.

Weekend: Ofte ude til møder eller konferencer.

Søndag aften: Rengøringsjob.

Skolearbejdet passer jeg ind rundt omkring.

Peters kommentar: - Du keder dig ikke, kan jeg høre. Det er helt sikkert.

Peter:

Mandag eftermiddag: Spiller basketball.

Mandag aften: Mødes med nogle kammerater og laver, hvad vi kan finde på.

Tirsdag aften: Taekwondo træning.

Onsdag: Nogle gange svømmetræning - efter en god løbetur.

Torsdag: Taekwondo.

Torsdag aften: Job på Crazy Daisy.

Fredag aften: Job på Crazy Daisy.

Lørdag: Lidt af en fridag.

Lørdag aften: Job på Crazy Daisy.

Søndag aften: Slappe af, løbe lidt og svømme lidt.

svømning, også for handicappede. Hun er livredder, FDF-leder og politisk aktiv i mange sammenhænge. Er medlem af Socialdemokratiet og partiets ungdomsafdeling DSU.

Når hun får sin studentereksamen til sommer, kunne hun godt tænke sig at arbejde i udlandet et stykke tid. Gerne i Argentina med et gadebørnsprojekt. Og Afrika rundt med en god ven.

Slår folk ihjel

På længere sigt vil hun gerne være en helt almindelig dansk folkeskolelærer, som hun udtrykker det.

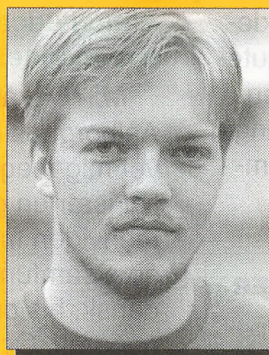
- Det er vigtigt at opdrage børn til at være borgere, der tager del og ansvar. Derfor er lærernes rolle en af de vigtigste i samfundet.

Jeg vil også gerne have et politisk arbejde ved siden af. Vi skal have et samfund og en verden, hvor det ikke er nødvendigt, at du arbejder som bodyguard, siger hun ligeud til Peter. - Hvor folk ikke er sådan stillet, at de kommer ud i kriminalitet.

P: - Det bliver svært, for vi lever jo i en kapitalistisk ver-

Mette Frederiksen.
Født 19. november 1977.
Tog 9. klasse på Byplan-
vejen skole. Bor i Grøn-
landskvarteret, sammen
med forældre og store-
bror. Går i 3.z matema-
tisk klasse. Har valgt
samfundsfag og fransk
på højt niveau og geo-
grafi på mellemniveau.

Peter Poulsen.
Født 21. juli 1975. Tog
10. klasse på Tornhøj-
skolen. Sergent 10 mdr. i
Skive, derefter 6 mdr. i
Kroatien. Bor i Ø-gade-
kvarteret sammen med
en kammerat. Har foræl-
dre og 4 søskende i by-
en. Går i hf i 1.q. Vil bl.a.
vælge psykologi som
valgfag.

den. Den byder på organise-
ret kriminalitet, og det er den
kriminalitet, bodyguards pri-
mært skal være imod. Or-
ganiseret kriminalitet betyder
jo, at de folk, man ikke kan
købe, dem slår man ihjel.

Og er man bare lidt berørt
i den her verden, så er der
fans, som er så syge, at de
tror, de skal have vedkom-
mende med hjem i en sæk.
Og religiøse fanatikere.

Diskussion og resultater

Politik vil de gerne snakke
om, men udgangspunkterne
er forskellige.

- Jeg kan ikke lide politike-
re, siger Peter uden at blinke.
Mette giver syrligt tilbage:

- Jeg går ud fra, det er din
humor, der spiller ind her!

- Vi har da stemt politikerne
ind, for at de skal træffe be-
slutninger, ikke trække dem i
langdrag. Mange af dem har
jo gode ideer, vigtige ting for
samfundet, men så bliver de
sat i stå. Politikere spænder
ofte ben for hinanden i stedet
for at enes om en beslutning.

M: - Jeg mener, at diskus-
sion og det at tale sammen
på kryds og tværs af alle mu-
lige skel er det vigtigste. For

mig at se, er folkestyrets pro-
blem, at så få folk deltager,
og derfor får vi også dårlige
politikere. Var 50% af dan-
skerne aktive i politik, ville vi
også have et Christiansborg,
der var langt mere holdnings-
præget og progressivt. I dag
kan det jo være svært at se
forskell på en fremskridts-
mand og en socialdemokrat,
når man ser dem i tv-avisen.

P: - Det er da vigtigt at di-
skutere og argumentere,

men jeg vil gerne se handling
også. Er noget vigtigt, må en
diskussion ikke trække ud.

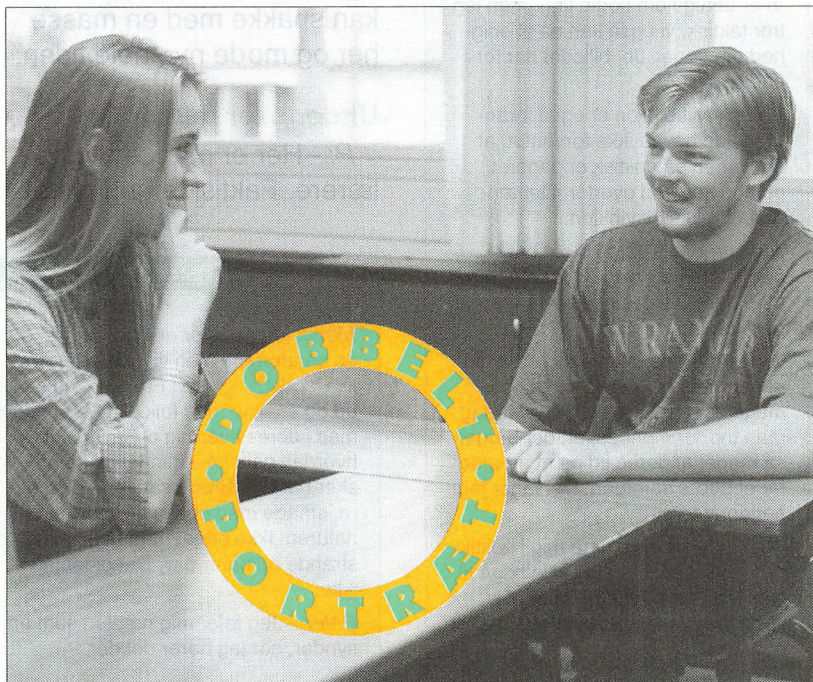
M: - Så skal du ind og æn-
dre på det.

750 unge med stemmeret

På Aalborghus diskuteres
der ikke meget politik, synes
de. Især Mette kunne ønske
sig mere geist blandt eleverne:

- Hvorfor er der ikke studie-
kredse i politik. Der er mas- ▶

Der er ved at komme gang i diskussionen.

- ▶ ser af emner, der kunne debatteres. Og hvorfor diskuteres vi ikke politik i kantinen noget oftere? Vi er 750 unge, der har eller snart får stemmeret!

INDTRYK FØR OG EFTER

Da Mette og Peter kommer til aftalen med *&nu*, ved de ikke, hvem de skal møde. *&nu* spørger dem straks om deres første indtryk af hinanden.

Peter: - Ved første øjekast virker hun seriøs, og jeg gætter på, hun er humoristisk, måske sportsdyrker. Ja, hun er én, jeg ville vende mig om efter på gangen.

Mette: - Jeg tror, du dyrker sport, går i motionscenter. Du kommer ikke fra 10. klasse, måske har du været inde ved militæret. Jeg tror ikke, du engagerer dig specielt meget i skolen ud over timerne. Du laver de ting, du skal, ikke mere.

Da de har talt sammen uafbrudt i 2 timer:

Mette: - Mit indtryk af dig nu er mere positivt. Jeg havde ikke forventet, at du tager så meget stilling til tingene. At du er så engageret. Jeg troede umiddelbart, at du var lidt af en smart-ass, at det var "noget med bajere, kvinder, kraftedme" og sådan. Det har du nok fået manet lidt i jorden.

Vi er uenige om nogle ting, men jeg tror faktisk, vi også kan nå til enighed om noget. Jo, billedet har forandret sig.

Peter: - Mit billede er også forandret. Jeg havde ikke forventet, at det var en så politisk engageret person, jeg sad overfor. Det ændrede hele synsvinklen.

Jeg kan godt lide, at piger har deres egen mening og tør stå frem med den. Det er der ikke så mange, der gør.

Jeg er overrasket over, at du er så engageret i politik, og du gør så meget for det. Det er ikke hver dag, man møder mennesker, der bruger så meget af deres tid på at arbejde for et bedre samfund. Det tager jeg hatten af for.

Jeg vil gerne engagere mig i politik og være med, men jeg ville fx gå til, hvis jeg ikke kunne nå at dyrke sport. Jeg er kun positivt overrasket over dig.

Almenviden og nye mennesker

M: - Tre år på Aalborghus har givet mig meget. Fagligt især en god almenviden fra fag som samfundsfag, dansk, historie og geografi. Og nogle sproglige færdigheder.

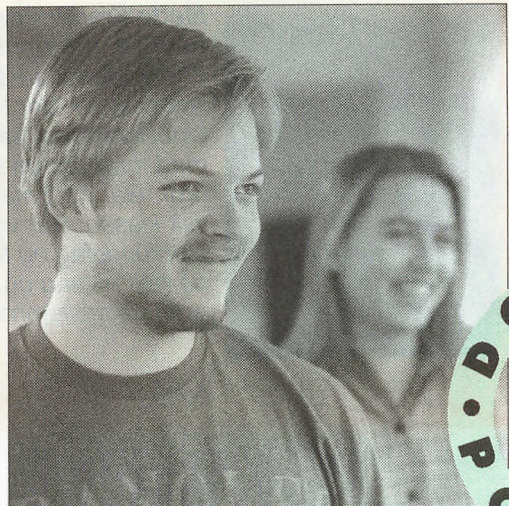
Det er også lærerigt at være sammen med 25 mennesker hver dag i tre år, opleve samspillet mellem underviser og elever. Man er jo elev på en anden måde nu end i folkeskolen.

Jeg har også været meget glad for at deltage i elevrådet, i udvalg og fx Operation Dagsværk, og har taget del i ansvaret for noget af det.

P: - Det er klart, at man bliver klogere, mens man går her, og lærer at se tingene på nye måder. Jeg nyder også at møde nye mennesker og lære dem at kende. Man kan snakke med en masse her og møde nye hele tiden.

Underviser tavlen

P: - Her er mange dygtige lærere. Faktisk er jeg rystet

over, at nogle er så gode og alligevel har et så "almindeligt" job. Man sidder og tænker, at manden burde være atomfysiker, for han har virkelig hjernen til det.

Der er også nogle, der selv om de har viden, forsømmer at motivere eleverne. Læser op fra en transparent, underviser tavlen i stedet for os. Mange af dem, der kommer lige fra folkeskolen, har det jo sådan, at der ikke skal meget til, før de keder sig eller laver andre ting. Undervisningen skal lægge op direkte til dem.

M: - Mange lærere er utroligt dygtige og godt uddannede. Men når rammerne er sådan, at for hver 45 minutter

Frankrig, skiferie og den transsibiriske

Mette: - For mig er en god ferie ikke en charterferie. Jeg vil gerne bo i en lille landsby, gerne i Frankrig, og så ud og snakke med folk. Prøve at være med i deres hverdag og få indsigt i, hvordan ganske almindelige mennesker har det. Brug sanser, se og høre, smage mad og vin og gå en tur i naturen. Ikke noget med hoteller og strande og barer osv. Det gider jeg ikke.

Peter: - Jeg føler mig næsten som en synder, når jeg hører det der.

Der er 3 slags ferier, som jeg kan li'. Den ene er skiferie. Op at prøve, om jeg kan brække benet på en eller anden spændende måde. Den anden er sommer og sol. Flyde ved stranden et sted nede sydpå. Den sidste er ud at se nogle seværdigheder og være turist, sådan almindelig rundt om i verden.

En tur med den transsibiriske jernbane ville også være fin.

Mette: - Ja, den kunne jeg også godt tænke mig.

ET
T
T

kapper vi af og går til noget nyt, så kan det knibe med at fordybe sig eller kigge længere ud.

De fleste lærere er gode til at fange, at det er ved at være voksne mennesker, de taler med. Kommunikationen kan være virkelig god. Men der er også dem, der især kommunikerer én vej, og hvor det er svært at komme til at diskutere. De tør simpelthen ikke.

Den undervisning, der sidder fast, er de timer, hvor der er gruppearbejde, eller hvor der er en diskussion, der siger sparto, eller hvor mange er med fremme, så man får mange synsvinkler. Det er den, man kan huske.

Glade elever forbereder sig

P: - Eleven skal have læst sit stof hjemme og vide, hvad det drejer sig om, men sådan går det jo ikke altid. Hvis læreren motiverer og gør eleverne glade for den undervisning, han holder, så har de også læst deres stof. Det kan man se, når man går fra den ene time til den anden: Kan klassen lide lærerens under-

visning, så har alle forberedt sig.

Godt midtvejs i snakken må Peter op at røre sig. Han trives ikke med at sidde for længe på en stol. Mette drikker noget mere kaffe. Deres replikskifte går hurtigere nu, og Mettes stemme slår stadig oftere over i varm latter.

Snakken falder på det at have venner.

Med åbne kort

M: - For mig er venner nogle, man har i et langt forløb. Mine bedste venner har jeg uden om min politiske aktivitet. I politik møder man folk på en bestemt måde. Der bliver man brugt og bruger sig selv i forhold til en sag eller et bestemt problem. Det er spændende nok, men noget andet.

P: - Mine venner er ret spredte. Jeg har venner blandt dem, jeg var i Kroatien med, og jeg har nogle få fra før den tid. Tilbage fra folkeskoletiden har jeg ikke nogen, men det hænger nok sammen med, at jeg skilte mig noget ud fra de andre. Jeg har altid ment, at hvis folk ikke kan li' mig, så kan de jo bare lade være. Men jeg bryder mig ikke om, at de alligevel vil rende og diskutere med mig.

M: - Der er jeg nok lidt mere blød. Jeg spiller også selv med åbne kort. Det er vigtigt, at man er ærlig og viser, hvad man tænker og føler. Når man gør det, er der selvfølgelig nogle, der vælger én ►

PETER OM TIDEN I KROATIEN

Jeg var sergent ved forsvaret, i Skive. Tog sammen med mine folk til Kroatien i februar 95 og oplevede krigen på klos hold. Kom hjem i august.

Som vi oplevede det, var parterne lige gode om det. Kroatien vil gerne optages i EU, og bl.a. derfor generede de os ikke direkte. Kun hvis det var en eller anden fuld milits, der syntes, det var sjovt at skyde efter os. Ellers var de yderst hjælpsomme og behandlede os godt.

Men kroaterne var jo lige så gale til at henrette civile, når vi vendte ryggen til. Serberne var bare ligeglade. De gjorde det, mens man så på det.

Vores tur dernede var i mine øjne en rigtig røvtur. Vi oplevede i maj, hvordan kroaterne væltede fremad. Senere fik vi taget nogle af vores folk som gidsler. Og de sidste 7 dage var et helvede for os.

FN er politisk splittet. Vi fik ikke nogen hjælp, når vi havde brug for det. Og pressen løj om, hvad der skete dernede. Der stod i avisen, at FN på et tidspunkt ikke kunne bombe nogle serbiske kanoner, fordi de ikke kunne se dem. Det passede ikke, for de kunne se dem fra den danske lejr.

Vi havde fx også nogen folk, der var fanget mellem serberne og kroaterne, og kroaterne tilbød dem så, at de kunne smutte ud ved mørkets frembrud, når der ikke var nogen skyderier. De anmodede så om tilladelse over radioen. Svaret blev, om de kunne have alt deres udstyr med? Nej, det kunne de altså ikke. Jamen så skulle de blive.

Omvendt er jeg er blevet nægtet tilladelse til at beskytte civile, selv om det har en af de højeste prioriteter i vores reglement for tjenesten dernede. Mine officerer nægtede mig det, fordi det var ikke sikkerhedsmæssigt hensigtsmæssigt. Det kunne risikere at sætte mig og mine folks liv i fare. Men det var jo det, vi blev betalt for at gøre dernede. Det havde vi nogen ret hede diskussioner om over radioen. Jeg beskyttede så de civile, jeg kunne.

Jeg tænker ikke mere så meget på tiden dernede, men den har gjort mig lidt paranoid. Jeg vil helst sidde i nærheden af en væg eller et hjørne, så jeg ikke har nogen bagved. Det er ikke så galt længere, men stadigvæk stoler man ikke rigtig på folk, man ikke kender.

NOGLE PERSONLIGE SPØRGSMÅL

Hvad bruger du mest tid på i din fritid?

Mette: Politisk og humanitært arbejde. FDF. Mennesker jeg holder af.

Peter: Arbejde, Taekwondo, løbetræning, sport generelt.

Har du job efter skoletid?

Mette: Rengøringsjob. Svømmelærer.

Peter: Torsdag, fredag og lørdag arbejder jeg på Crazy Daisy.

Hvordan holder du din fødselsdag?

Mette: Min 18 års holdt jeg med en fest for 70 mennesker plus på selve dagen familie og nærmeste venner, ca. 40.

Peter: Inviterer en masse venner og veninder og holder en fed fest.

Er du medlem af nogle foreninger?

Mette: FDF, Verdensnaturfonden, Mellempolkeligt Samvirke, Amnesty International, Røde Kors og Forsøgsdyrenes Værn.

Peter: Kampsportsforening.

Er du medlem af et politisk parti?

Mette: DSU og Socialdemokratiet.

Peter: Nej

Var du med i Operation Dagsværk?

Mette: Selvfølgelig.

Peter: Ja.

Hvordan kommer du til Aalborghus hver dag?

Mette: Går eller cykler.

Peter: Normalt løber jeg en omvej hertil 3 gange om ugen. Ellers bus-sen.

Går du sommetider i Jomfru Ane Gade?

Mette: Sjældent, hellere et lille værtshus.

Peter: Ja, jeg arbejder der.

Hvilken musik lytter du til?

Mette: Gerne stille dansk musik.

Peter: Næsten alt, men ikke heavy metal eller syre-rock.

Den bedste koncert, du har været til?

Mette: Andrew Strong.

Peter: Depeche Mode i Göteborg.

Din yndlingsret?

Mette: Mad, som andre har lavet.

Peter: Stærk mad.

Peter er til Taekwondo - Mette til svømming.

► fra, og det er der så ikke noget at gøre ved.

Alligevel tror jeg på, at der findes noget godt i alle. Det gælder om at komme på nært hold af hinanden og give det en chance. Men der er selvfølgelig nogen, hvor det kan være lidt sværere.

P: - Når man har prøvet at få en pistol stukket i hovedet, at blive skudt på, som jeg har, så vil man gerne se det gode i folk, før man tror på det. Det tager lidt tid for mig at se folk an.

Hvor går grænsen?

Peter har efterhånden set Mette så grundigt an, at han

lige vil udfordre hende. I en snak om edb og internettet, siger Mette, at hun mener, der bør laves en slags etisk domstol over internettet. - Fuldstændig sindssyge holdninger som ku-klux-klans skal nok ikke have lov til at blive spredt der, siger hun.

P: - Mener du også, det var rigtigt at nægte nynazisterne en nærradio? Og inden du svarer, vil jeg gerne sige, at jeg hverken er nynazist eller autonom.

M: - Det er et svært spørgsmål. På den ene side er jeg så demokratisk, at jeg opfatter ytringsfriheden som noget af det allervigtigste. På den

anden side går der en etisk grænse for mig, når man ytrer sig mod andre, som de gør. Nej, jeg mener ikke, de skulle have en nærradio. Men det er et dilemma.

P: - Vil det ikke være et direkte brud på Grundloven at nægte dem en lokalradio? Jeg følger dig i, at der skal være grænser for, hvad man må sige, men det er der jo allerede en lov for. Lad dem få en radio, og når de så gør noget lovstridigt, kan den tages fra dem. Jeg hader nazister, men man kan ikke gå på kompromis med Grundloven.

M: - Jeg vil sige, at hvis vo-

res samfund er stærkt og demokratisk, så kan vi også sagtens bekæmpe den slags holdninger. Bekæmpe dem med menneskelighed og ved at vise alternativer til det, de står for. Langt de fleste vil vælge at sætte menneskeligheden og fællesskabet højest, tror jeg.

En spade til at svømme

De to kan sagtens blive enige om noget, men det er tydeligt, at den gensidige respekt er ved at tage over.

Da vi skal til at runde af, fortæller Peter, at han træner til en triatlon om 2 år, men at han er en spade til at svømme.

M: - Det kan jeg lære dig.

DEN ENESTE ENE?

Peter: - Udseendet har ikke noget at sige. Hun skal have noget i hovedet. Være sød, og være til at snakke med. Det skal ikke være én, der hidser sig op, bare der sker det mindste. Så skal det være en, der er romantisk. To lys på et bord, en flaske vin og hjemmelavet mad - nyde det i fællesskab. Det skal være en, der er boglig, og som vil have sig en uddannelse. En, der tænker selv.

Mette: - Jeg kan ikke give et billede af en idealfyr. Jeg sætter ikke mennesker i den slags rammer. Det skal selvfølgelig være et menneske, som jeg kan leve sammen og have det godt sammen med, men uddannelse, job, intellekt og interesser og alt muligt andet kan jeg ikke opstille et ideal for.

Det vigtigste krav er, at man kan udvikle en gensidig respekt, og den kan jo bygges på alt muligt.

Men det er i en fjern fremtid, at jeg sidder med mand og børn i et parcelhus. Mere end 2-3 år ud i fremtiden.

Det sidste siger Mette med et stort grin. Peter vil gerne vente længere endnu.

P: - Det lyder spændende. Det kan være, vi skal finde ud af noget en dag. Fire kilometer er godt nok langt, når man ikke er særlig god til at svømme.

M: - Åh, det kommer. ■

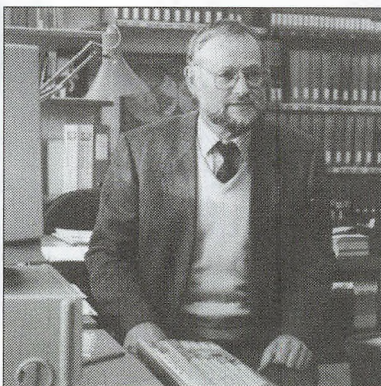
HVAD TRO DU PÅ?

Mette: - Jeg er døbt og konfirmeret og medlem af folkekirken. Også leder inden for FDF, som grundlæggende er en kristen forening. Jeg bruger ikke den danske folkekirke, kommer der ikke. Jeg synes, den er kedelig. Jeg er medlem af den, fordi så mange som muligt bør være medlem, så den er under politisk kontrol, som den jo er med menighedsrådene.

Grundstenene i mit liv er dem, som den kristne tro har, ikke dræbe, ikke lyve, være næstekærlig, tro på mennesket og på livet. Jeg er ikke ateist, men jeg er heller ikke troende i den forstand.

Peter: - Jeg er vokset op i en religiøs familie, en mormonfamilie, men de sidste 4 år har jeg stillet mig uden for det trossamfund. Jeg betragter mig ikke som troende i dag. Jeg mener ikke, at der er nogen tro, der er tæt på at have ret i dag. Men jeg tror på, der er et eller andet. Det hele virker for stort og kompliceret til, at der ikke er en eller anden, der har haft en finger med i spillet.

Selv om jeg ikke er mormon i dag, er jeg ikke en udstødt i forhold til min familie. Mormonbevægelsen tror på familien, på at den altid skal fungere sammen. Jeg er stadig den ældste søn i familien - ingen ændring.

BIBLIOTEK PÅ NET

Biblioteket på Aalborghus er nu registreret på edb, ligesom alle andre nordjyske gymnasiers.

På bibliotekets computer kan man nu pr. net søge bøger på de andre gymnasier og Amtscentralen samt - ikke mindst - Det Nordjyske Landsbibliotek.

Det er Aalborghus' bibliotekar Torben Hansgaard, der guider lærerkolleger i de nye muligheder. ■

Musik i huset

Mette spiller guitar og synger

Kevin på bas.

I Musiklokale 2 møder vi et band af 1.p'ere. Det er (fra venstre) Rasmus Kjær, Kevin Paulsen, Iben Bentzen, Rikke Kalstrup og Mette Simonsen. Nogle af dem oprådte første gang til en hf-aften i efteråret, og det gav lyst til mere. Mest for fornøjelsens skyld og måske også for at spille til klassens morgensamling. Gamle Beatles-numre og gode danske ting står på repertoire.

I Musiklokale 3 og 4 er der musikskoleundervisning. Flere end 70 elever går her om eftermiddagen til klaver, bas, saxofon osv. Vi kigger ind til guitarist Steen Carlsen, der lige nu lærer sit håndværk videre til Sanne Ladefoged 1.r og Julie Hellevik 1.p.

Inde ved siden af har de sat strøm til guitaren. Her er det rockguitaristen Christian Eriksen, der lærer fra sig til Mina Christiansen 1.y.

Eftermiddag på Aalborg-
hus. De sidste timer
rundes af. Lokalerne
rømmes. Trafikken på
gangene tynder ud.
Stille bliver her ikke,
tværtimod. Nu skrues
der op for musikken.
& nu er gået efter lyden
et par eftermiddage.

I Musiklokale 1 er der ved at blive bygget et
spansk orkester op. Jimmy Olesen spiller i
forvejen flamenco sammen med Christian
Jeppesen, som er gammel eiev, men nu skal
der flere med. Lise Kristensen 1.a, Luise
Zantos 2.a og Louise Hviid 1.u skal synge.
Det er tydeligt, at det er første gang, alle mø-
des. Der går masser af tid med at diskutere
og tilrettelægge.

Nima Burlakof 2.b er med på
guitar og Nikolaj Jørgensen
3.a på bas.

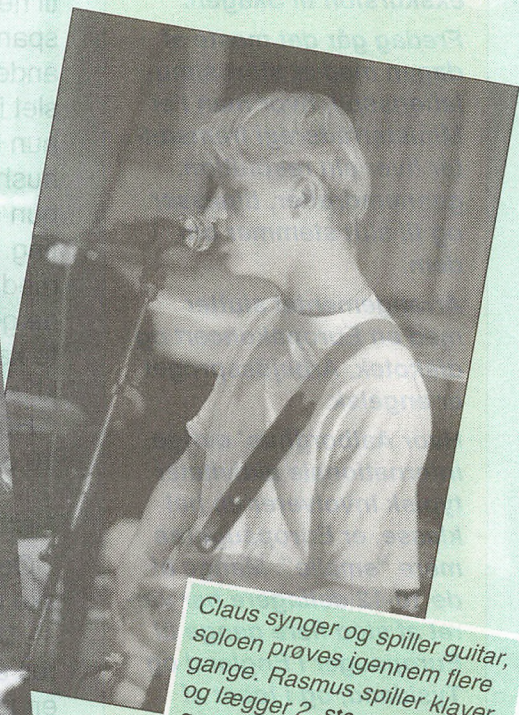
Rasmus Petersen 2.q på trommer.

"Let it Be" kan høres langt
uden for salen. Tidens
Beatles-revival er også
nået til Rasmus Jensen
2.x, Claus Hassing 2.z og
Stefan Nielsen 2.z. Til dag-
lig er Rasmus og Claus
faste lyd- og lystechnikere
ved morgensamlingerne,
men nu vil de selv levere
musikken til fredagens
morgensamling.

Claus synger og spiller guitar,
soloen prøves igennem flere
gange. Rasmus spiller klaver
og lægger 2. stemme på san-
gen. Stefan bakker op med
bas. Om lidt kommer Lone
Kristensen 3.b, som skal syn-
ge melodien. Et enkelt num-
mer gør det selvfølgelig ikke,
så oveni skal de have øvet
"Too Much Love Will Kill
You".

Igen i år har Aalborghus deltaget i en Europa-udveksling. I år var det 3. uge i september, der var international uge. Fem lande deltog, nemlig Belgien, England, Spanien og Tyskland, og så selvfølgelig Danmark. Fra hvert land sendes en gruppe på ca. 10 elever og 1-2 lærere.

I løbet af ugen gennemgår de et meget krævende program. Hver dag høres 1 eller 2 oplæg om emner som fx "europæisk økonomi" eller "racisme". Oplæggene diskuteres derefter i tværgrupper, og debatten refereres siden i plenum.

Der er udflugter af forskellig art, i år fx en heldags-ekskursion til Skagen.

Fredag går det meste af dagen med et stort simulationsspil, hvor man i et Ministerrådsregi fremsætter hver sin resolution, gennemdrøfter, tilpasser og til slut stemmer om dem.

Arrangementet slutter med en Europakoncert og diskotek. Arbejdssproget er engelsk.

Hvor Aalborghus' øvrige internationale aktiviteter typisk involverer en hel klasse, er Europaugerne mere "smalle". Mange af de 10-12 deltagere har været af sted flere gange til Europauger i England og Tyskland, og i løbet af deres gymnasietid får de således mulighed for et grundigt indblik i europæiske forhold og kulturer.

Min familie grinede stort set hele ugen!

&nu har talt med 6 af deltagerne i Europaugen. Tre har haft spanske gæster, to tyske og én en engelsk gæst. Hvordan fungerede de europæiske gæster i de danske hjem?

Skal vi spise nu?

- Jeg havde en spansk dreng boende, fortæller Line.
- Han fortalte, at de tit bor flere sammen i familierne, at fx også bedsteforældrene bor der.

- Jeg havde en spansk pige indkvarteret, siger Louise.
- Hun var dårlig til engelsk, så mine forældre talte dansk til hende, og hun svarede på spansk, men de forstod hinanden meget godt. Hun var slet ikke gæst til sidst! Og hun belastede sandelig ikke husholdningsbudgettet, for hun spiste nærmest ingenting. Det havde noget at gøre med tidspunktet. Hun kiggede godt nok noget, da vi satte kartofler og frikadeller frem kl. seks: "Skulle vi spise nu?"

Hun var vant til at spise kl. 10 om aftenen!

Ned med flaskerne

Også Karen havde spanske gæster, to drenge.

- De undrede sig over vores åbne hjem. Vi havde fx en fest en aften, hvor mine forældre først kom hjem senere. Da de kom, blev spanierne helt forfjamskede og ville rydde flaskerne ned under bordet. Men mine forældre

havde jo ikke noget imod det. Spanierne var beklemte, som om de havde gjort noget forbudt. Det var ikke så meget det at drikke, der var unaturligt for dem, men det at forældrene vidste det!

Underholdt restauranten

- Min gæst var med på restaurant den sidste aften, fortæller Louise.

- Da kunne hun godt spise, og hun underholdt hele restauranten med at grine og fortælle vitser. Spanierne syntes, at alle vi andre europæere var meget *seriøse*. De var meget mere vant til at grine! Derfor var det også dejligt at have dem boende. Hele min familie grinede stort set en hel uge i træk! Spanierne gik altid sammen, og de hoppede rundt og sang!

Line: - Da vi skulle sige farvel til spanierne, var det også svært! De er så følelsesladede, og de stod bare allesammen og tudede og ville ikke ind i toget. Og alle fik store knusere!

Ingen lov og orden

- Mine spaniere blev forargede over, at de ikke måtte tage en flaske whisky med

ind på "Revolution", fortæller Karen. - De har ikke nogen lov-og-orden mentalitet dernede. De regnede med, at man bare kunne smile sødt til udsmitteren, og så var den i orden. Og de var ikke til at få med hjem - de var enormt party-glade!

Cykle i den kulde!

- Spanierne var vildt forundret over, så mange der cyklede i skole her. De troede, vi ville køre hinanden ned hele tiden. I deres skole kendte de kun to, der cyklede i skole, siger Louise.

- Ja, og navnlig kunne de ikke forstå, at man kunne cykle i det kolde vejr, siger Karen. - Og tænk så på, hvor dejligt vejr vi faktisk havde, mens de var her!

Kammerater med hjem

Tanja G. havde en 17-årig englænder boende.

- Da han var kommet hjem, bød min mor ham på en øl. Det blev han godt nok noget forundret over! Han vænnede sig nu hurtigt til det. Der røg lige tre kasser øl den uge, han var der. Men vi havde nu også mange besøg af de andre englændere.

Han undrede sig også over, at vores hjem var så åbent, og man bare kunne tage kammerater med hjem, også til spisning, uden at skulle spørge først. Jeg fik indtryk af, at de engelske hjem er mere strikse på det område. Og vores spisetidspunkter! Han var vant til faste tider, men somme tider skulle min mor noget, eller jeg skulle, og så spiste vi, som det nu

Stående, fra venstre: Frank Sørensen 2.a, Line Poulsen 2.a, Tanja Gramkow 3.b, Marie Kjeldsen 3.b, Tanja Jacobsen 3.a, Sara Holm 2.b og Rikke Johnsen 2.b. Siddende fra venstre: Karoline Andersen 3.a, Dorte Jensen 2.c, Karen Jensen 2.c og Louise Rask 2.c.

passed. Han blev nu straks en del af familien og tog opvasken som os andre.

"Gaden"

- Englænderne syntes, at "Gaden" var helt vildt sej.

Hjemme sidder de mere et sted på en pub og sumper. De var vilde med dansestederne også. Og Duus! Priserne var de til gengæld chokerede over. Min englænder nægtede at tro, at en øl, de fik serveret på en pizzeria-restaurant, virkelig kostede 34 kr. Han troede, det var en joke!

Meget karismatisk

Dorte havde en tysk pige boende.

- Det var som at have en almindelig veninde boende. Ingen særlige kulturforskelle. Hun var begejstret over, at vi måtte komme så sent hjem for mine forældre. Hun var vant til at skulle være hjemme ved 1-2-tiden!

Også Frank havde en tysk gæst: - Jeg kendte ham fra sidste år i Freigericht. Han var meget karismatisk. Hans personlighed bredte sig ligesom ud over det hele - han sagde og gjorde, hvad han havde lyst til. Men vi mærkede intet kultursammenstød. Vi var godt nok heller ikke meget hjemme.

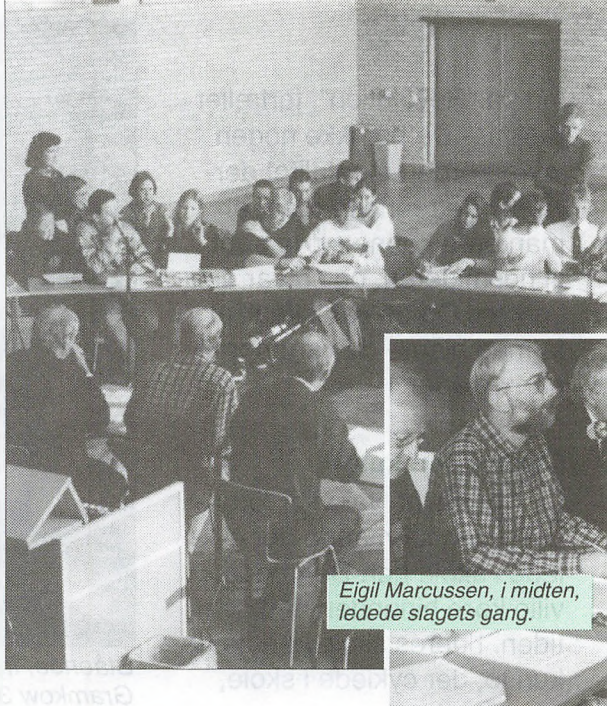
Flere ligheder end forskelle

- Det viser sig, at der jo ikke er de store forskelle mellem os, siger Frank. - De kom jo kun fra Spanien eller endnu nærmere. De sjove oplevelser skyldes detaljer i ens måde at opleve tingene på.

Næste år skal Europaugen finde sted i Freigericht. Her er man ikke privat indkvarteret, men alle deltagere bor sammen.

- Det gør det sociale endnu bedre, siger Louise, og mange i gruppen glæder sig allerede. ■

SPIL LETT

Eigil Marcussen, i midten, ledede slagets gang.

Kan et simulationsspil vise noget om "rigtig politik"? &nu var med som observatør ved ministerrådsspillet den sidste dag i Europaugen. Læs og døm selv!

Råstyrke - og sprogkundskaber

Opstillingen i salen var professionel og passende imponerende - delegationerne placeret efter lodtrækning i en halvcirkel, hver forsynet med mikrofoner. Et trepersoners formandskab i midten. Spillet kunne begynde!

Politik er et *hårdt* spil, viser det sig! Det kræver simpel råstyrke at stå den godt fire timer lange debat igennem og bevare åndsnærværelse, hurtig reaktionsevne, vilje til kompromis kombineret med evne til at modstå pres. Og især kræves der gode sprogkundskaber.

Punkt et: Hvem skal nu betale?

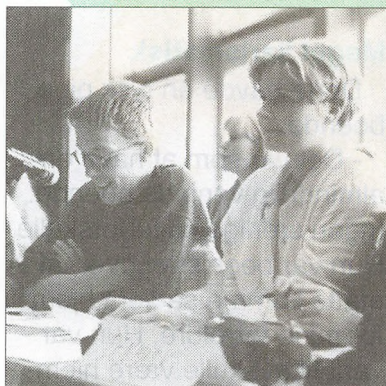
Danskerne lagde ud. De havde et ambitiøst projekt om en drastisk reduktion af privat biltrafik i de større byer. Delegationen havde gode personlige forbindelser til den engelske, og efter et par forhandlingsrunder blev resolu-

tionen vedtaget. Dog med den ændring, at tiltaget skulle finansieres af EU-midler og *ikke* af de enkelte billister, eller af skatteyderne i de enkelte lande. Med andre ord: Send regningen til den store kasse i Bruxelles!

Punkt to: Pas på tyskerne!

Så var det tyskernes tur. Delegationen spillede ud med et stort anlagt forslag om et nyt overnationalt Europol med vide beføjelser til at bekæmpe grænse-overskridende kriminalitet.

Desuden foreslog man op-

Frank og Tanja fra Danmark.

rettelse af ungdomshuse, med udstrakt selvstyre.

Ingen af de to forslag appellerede til den danske gruppe: Europol åbnede op for overnational kontrol med alt og alle. Typisk tysk! Og hvilket lands sæd og skik skulle ligge til grund for en sådan institution? Og hvor skulle hovedkvarteret ligge? Sikkert i Tyskland!

Og selvstyrende ungdomshuse uden offentligt ansatte kunne umuligt komme op på en dansk standard med hensyn til faciliteter og hygiejne!

Da den danske delegation desuden opdagede, at den tyske delegation blev stramt styret af deres lærer oppe ved formandsbordet, var der ingen pardon - sikken autoritær facon. De stemte imod!

Punkt tre: Vigtigt at vide, hvor der tales fra

Den belgiske delegation tog lidt fusen på alle! De fremsatte nemlig en resolution, som de ikke selv havde

lavet, men som faktisk var fremsat af EU-Kommissionen. Belgierne var selv tøvende over for resolutionen, der bl.a. handlede om systematisk testning af AIDS-patienter og stofmisbrugere.

Nu måtte man forholde sig til *sagen*, da der ikke var nogen at argumentere imod. Og det var en anden situation at prøve! Delegationerne var enige om, at al registrering skulle være frivillig!

Punkt fire: En appel til hjertet kan overvinde alt

Spillet's mest bevægende oplevelse kom, da den spanske delegation foreslog, at der skulle ledes vand til det tørkeramte Sydspanien fra "the wet areas". (Her skal man være klar over, at den spanske delegation kom fra Sevilla, hvor man nu efter 5 års tørke har vandrationering til private husholdninger og ekstrem vandmangel.)

I første omgang var reaktionen forbeholden: Danskerne ville gerne vide, om "the wet areas" måske var *Danmark*? Og englænderne, hvordan i alverden man havde tænkt sig at gøre det i praksis? I skibe? Eller pipelines?? Og hvem skulle betale???

Da greb en spinkel pige fra Belgien mikrofonen og gav forsamlingen en flammende opsang: Hvad bildte man sig ind, at sidde her og købslå om noget, der var livsnødvendigt og en menneskeret - mennesker *skal* have vand!

Herefter var der ikke flere overvejelser - *alle* stemte for forslaget!

Punkt fem: Engelsk-dansk EURO-skepsis

England foreslog nu et 15 års moratorium for al videre EU-udbygning, dvs. at man i de år *intet nyt skulle iværksætte*, men koncentrere sig om at få det allerede vedtagne til at fungere.

Forslaget vakte forargelse grænsende til harme hos de belgiske, tyske og spanske delegationer, men spontan sympati hos den danske gruppe! Efter forhandling mellem englænderne og danskerne blev forslaget begrænset til 5 år, og herefter stemte danskerne for! Forslaget faldt dog, da det ville kræve enstemmighed at vedtage.

Skærper bevidstheden, men fremmer ikke integrationen

Eigil Marcussen fortæller:
- Ministerrådsspillet prøvede vi for første gang i Alden-Biesen i 1990. Hensigten er, at det skal fremme integrationen i EU, men egentlig kan

King's School-elever nærlæser.

man godt sige, at virkningen undertiden er modsat. Derimod er spillet et vældig godt diskussionsforum. Det, der tæller, er en blanding af skuespilkunst og argumenter. Man skal følge bestemte regler, og debatten er meget resultatorienteret. Der er prestige i at få sin resolution vedtaget, men faktisk *bliver* meget få resolutioner vedtaget, fordi der er for store afstande i tænkemåden.

Eigil mener, at spillet på mange måder ligner det virkelige liv: Englændernes skepsis over for EU. At personlige sym- og antipatier fremmer eller hæmmer vedtagelser. At et følelsesfuldt indlæg kan få en stærk effekt! Og at hovedsagen er at have argumenterne i orden.

Danskernes svaghed og styrke

Om danskernes præstation i spillet siger Eigil:

- Første gang man deltager, er det altid et chok. Og så dygtige elever kan gå i stå efter oplæsningen af resolutionen og første runde af reaktioner. Resten er jo improvisation, og så opdager de, at de ikke altid er så gode til engelsk i forhold til de andre landes elever.

Det er vigtigt at kunne udtrykke sig flydende og nuanceret. Og udtalen er vigtig! Hvad nytter de bedste argumenter, hvis ingen kan forstå, hvad man siger!

Danskernes styrke er deres fleksibilitet. De indstiller sig lynhurtigt på kravene, og kan leve op til dem, og de er gode til at improvisere! ■

Udveksling med Skotland

& nu har sat fire 2.u'ere stævne for at høre om deres oplevelser efter 4 uger i Skotland.

Her sidder Jannie, Jakob, Camilla og Ambjørn. Soda-vand'erne er trukket op, og de fire sprudler. Om Alva Academy, om Penicuik og Lasswade og Dalkeith High Schools og om Anderson High på The Shetlands højt mod nord. Alle skoler er store, med 800-1200 elever i alderen 12-18 år.

- Her på vores skole har vi jo næsten samme alder, siger Jakob. Det kunne de skotske elever, der var her, bare godt lide.

Skoleuniform

- De havde selvfølgelig skoleuniform på derovre, fortsætter Jakob. - De måtte så godt have fløjlsbukser til, eller joggingbukser, men ikke cowboybukser.

Der er også andre regler. Jannie synes, skolerne er mere strikse omkring elevens fravær.

- Eleverne skal aflevere sedler, når de ikke har været til undervisningen. Seddel fra forældrene. Vi kan da selv...

Mr. and Mrs.

- Selvfølgelig sagde vi også Mr. og Mrs. til lærerne, fortæller Jakob. - Det giver måske en større afstand. Det er svært at gå hen til en lærer, som man skal sige fx Mr. Nu-

gent til, hvis man vil snakke problemer.

Måske er det at gå i den anden grøft, at vi slet ikke har nogen høflighedsfraser tilbage herhjemme.

Romeo og Julie

U'erne har bl.a. haft matematik, fysik og engelsk i Skotland.

- I engelsktimerne var vi også med. Vi læste Shakespeares Romeo og Julie. Men det var altså alt for svært for os. Det var måske heller ikke det mest spændende, synes Ambjørn. Ca-

Elever fra Aalborghus deltog igen i år i en udveksling med high schools i Skotland, i år for 3. gang. Fra Aalborghus var det 2.u og fra Skotland elever fra det afsluttende år på high school, de såkaldte 6.klasser. Projektet varede i alt 8 uger.

Først kom skotterne til Aalborg, blev indkvarteret hos 2.u'erne og gik i skole her i 4 uger. Bagefter rejste 2.u til Skotland og boede hos og gik i skole med "deres" skotte i 4 uger.

I år var der ikke så mange skotter som Aalborghus'ere, så udvekslingen blev ikke lige. Nogle boede derfor hos familier, som ikke direkte var involveret i projektet.

milla kan godt lide Shakespeare:

- Vi havde nogle gode engelsktimer på min skole, med Romeo og Julie. Faktisk endte det med, at vi danskere var mere med i engelsktimerne end de skotske elever. Men vi havde også en virkelig "fed" engelsklærer.

- Der var først oplæsning, siger Ambjørn, og så forklarede læreren teksten bagefter. Hvis han spurgte en elev om noget, blev der helt stille!

- Chok! Camilla demonstrerer sigende, hvordan en rystet elev ser ud, når han kræves til ansvar for noget.

- De er bare ikke vant til at føre en samtale i undervisningen, sådan som vi er.

Undervisningen i de andre fag, matematik og fysik, er der delte meninger om hos de fire. Noget var terpeagtigt, noget var godt. Men der er enighed om, at den skotske undervisning især består af lærermonologer. Eleverne er ikke vant til at sige meget.

Eller have meget at skulle have sagt.

Foran eller bagud nu?

- Fremgangen i engelsk er bare kommet, mener Jakob.

- Man kan ikke selv mærke, at man er blevet bedre. Det kan andre måske bedømme. Men nogle gange, når jeg ringede hjem til mine forældre, så kunne jeg godt komme til at tale engelsk til dem!

- I nogle af de andre fag kommer det til at gå stærkt nu, siger Camilla med alvorlig mine. Der er jo noget, vi skal indhente. Det bliver hammerhårdt!

Jannie har checket lidt i de andre klasser for at vurdere,

fra venstre: Jannie Toldbod, Ambjørn S. Lebech, Jacob Müller og Camilla Olsen.

hvor langt de er nået, mens u'erne har været udenlands. Hun ser lyst på tingene.

- Bare tag dig sammen, siger hun og skubber til Camilla.

Rent personligt

Jannie fortsætter: - Jeg synes, man får utrolig meget ud af projektet. Nu kom jeg over til en familie, som jeg ikke kendte. Kun drenge i familien - og så må man lære at tilpasse sig. Ingen af dem havde været med i projektet, og var derfor heller ikke så engagerede i det.

- Man bor hos en familie, man ikke kender, i en måned. Det er op til én selv at finde ud af det, fastslår Jakob. Ambjørn fortsætter:

- Vi, der var på Shetland, boede på kollegium, sådan som mange af eleverne der. Det fandt vi også fint ud af.

Jannie har haft meget udbytte af projektet:

- Det gik utroligt godt. Jeg talte i øvrigt også engelsk til mine forældre, da jeg kom hjem. Det gør man altså bare. For man er jo vant til det.

Camilla og Ambjørn, i munden på hinanden: - Nej, det har jeg altså ikke gjort.

Ses igen?

Jannie og Camilla mener nok, at de skal ses igen med

de to skotske piger, som de havde boende. De kom rigtig godt ud af det med hinanden.

- Mine forældre var også helt vilde med hende, vi havde boende, fortæller Jannie. Camilla nikker: - Vores skotte, hun faldt også bare ind.

- Andre faldt ikke helt så fint ind, minder Jakob om.

- Det er jo også et spørgsmål om, hvilket hjem de kommer fra, og hvilket hjem de kommer til. Altså hos os.

Selvstændighed

Jakob bringer spørgsmålet om modenhed og selvstændighed op. At skotterne på flere måder måske virker mere uselvstændige end jævnaldrende danskere, mener de kan forklares både med forhold i skolen og i familien.

Der er tilsyneladende strengere regler i familierne i Skotland, både når det gælder, hvornår man skal komme hjem fra en aften i byen, om kæresten må overnatte, om man må nyde spiritus.

Jakob mener generelt, at det giver bagslag at være for restriktiv over for unge.

- Hvis de unge godt måtte drikke et par øl eller sådan, så ville de måske ikke bruge drugs. Men når man laver en total begrænsning, så er der jo ingen, der overholder den. Man må give folk ansvar.

Camilla: - Jeg er også opdraget mere frit end min skotte er. Herhjemme har vi lov til mere. Men så lærer vi jo også at styre tingene bedre.

At komme hjem

- Man sætter mere pris på det danske system, når man kommer hjem, mener Jakob. - Kontakten mellem lærere og elever er tættere her.

Camilla protesterer: - Der var mere kontakt derovre. I hvert fald med nogle af lærerne. De havde mere check på, hvad vi lavede. Det, synes jeg, var rigtig hyggeligt.

- OK, vi blev da også inviteret på café af vores engelsklærer, med kaffe og kage, fortæller Jakob. Han forestiller sig ikke, at det sker for ham på Aalborghus.

At projektet har været en stor oplevelse, er der enighed om. ■

SKOTTER OG DANSKERE

ITALIEN: STUDIETUR OG BESØG

3.w har været på studietur i Italien og har haft genbesøg derfra. &nu har bedt klassen berette herom.

TUREN TIL ITALIEN

Vores tur til Italien lå i slutningen af 2.g, lige efter en hård terminsprøve.

Nattog til København, fløj til Rom, hvorfra vi, guidet af Ugo og Enrico, kørte i bus to timer til Arpino.

Sikken modtagelse

Op ad de stejle skråninger til bjergbyen Arpino, hvor vi de næste 14 dage skulle integreres i vores nye italienske familier.

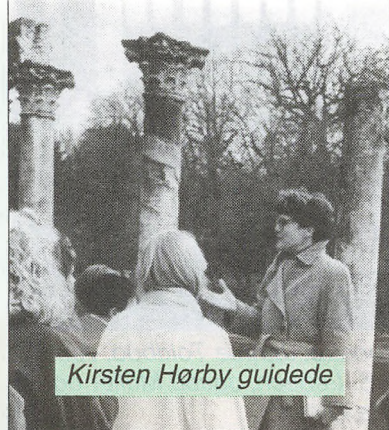
Det var mørk aften - byen lå øde hen, men et lys ramte os, da vi endelig ankom til

pladsen i Arpino. Aldrig har vi fået sådan en velkomst.

Pladsen, byens midtpunkt, var fyldt med mennesker, og familierne, som skulle huse os de næste 14 dage, stod med flag og de breve, som vi havde sendt til dem.

Over skolen hang det danske flag, og overalt i byen var der plakater, hvorpå der stod: "Tulliano gymnasiet byder velkommen til vennerne fra Aalborghus Gymnasium".

Familierne modtog os med åbne arme, og vi kom hver især hjem til vores spændte værtsfamilie, hvor det store festmåltid stod klar trods det sene tidspunkt.

Kirsten Hørby guidede

Sprogproblemer

Størsteparten af italienerne talte ikke engelsk. Sprogproblemerne blev dog efterhånden overvundet ved hjælp af ordbøger, de hjemmefra lærte gloser og de obligatoriske vildt energiske og alt for ofte intetsigende italienske armbevægelser.

Problemerne havde været katastrofale, hvis ikke Kirsten Hørby, vores dansklærer, også havde undervist os lidt i italiensk. Hun har boet 26 år i Italien og har italiensk som sit modersmål.

Ind imellem viste det sig, at italienerne og danskerne ikke altid forstod hinanden. En familie fandt først efter flere dage ud af, at deres danske gæst faktisk havde medbragt mere end det tøj, han kom i, og at hans bagage var blevet dumpet af flyselskabet i lufthavnen i Düsseldorf og først kom senere.

Fuldkost

Vi havde fået at vide, at vi ikke skulle forvente de helt store og fine forhold hos de italienske familier, men de lidt negative forventninger viste sig hurtigt ikke at holde stik. Boligforholdene var generelt meget fine.

Danskerne fik en enestående velkomst i bjergbyen Arpino.

Det, der krævede den største tilvænning og viljestyrke, var de kæmpemæssige måltider, der nærmest blev tvunget i én båd til middag (det var hjemme hos familierne) og til aften. Dette skal ikke misforstås, maden var oftest fortræffelig. Men efter den tredje ekstraportion var mæthedserfølelsen efterhånden kommet op på et niveau, hvor selv den mest forslugne mandsperson måtte sige stop.

Alt i alt havde vi en rigtig god tur til Arpino.

BESØG FRA ITALIEN

Italienerne besøgte os i efteråret. Vi hentede dem hertil fra Billund, for straks efter at tage dem med på vores 3-dages ekskursion til København.

Med på ekskursion

Vi havde aftalt med Avedøre Gymnasium, at vi alle sammen skulle overnatte der i de tre døgn.

Kantinedamen serverede morgenmad til en favorabel pris. Baderum stod naturligvis også til vores disposition. Men her fik italienerne vist nok et kulturchok. Drengene foretrak en såkaldt "etagevask" ude i håndvasken, mens pigerne tog bad en ad gangen. Italienerne var ganske enkelt ikke vant til at bade flere i samme baderum.

Onsdag, torsdag og fredag besøgte vi forskellige institutioner med elever fra vores høj-niveaufag. Italienerne og de få af os, der ikke havde

Det "rigtige" Tivoli ved Rom

noget høj-niveaufag at tage på ekskursioner med, havde også en spændende tur. Vores medrejsende lærere, Kirsten Hørby og Kirsten Nielsen, viste dem nogle af Københavns seværdigheder.

Fredag eftermiddag var alle på Thorvaldsens Museum. Om aftenen så vi "Carmen" på den gamle scene i Det Kongelige Teater.

Undervejs hjem gjorde vi en afstikker til Den Gamle By i Århus. Men nu gjaldt det Aalborg og Nordjylland.

Nordjylland rundt

Lørdag aften i Jomfru Ane Gade, selvfølgelig. Søndag stod de danske familier for underholdningen.

Mandag underholdt italie-

nerne og 3.w til morgensamlingen på Aalborghus. Efter forlydende en succes! Tirsdag var vi på ekskursion til ringborgen Fyrkat, hvor italienerne bl.a. smagte brød efter gammel vikingereopskrift. Onsdag tog de med os i skole. Torsdag var vi på ekskursion igen, og denne gang besøgte vi Jetsmark Kirke for at se de velbevarede kalkmalerier. Derefter Skagens Museum og Grenen.

Om aftenen blev der holdt afskedsfest, hvor italienerne stod for maden - selvfølgelig spaghetti!! Fredag drog italienerne hjemad.

Lerfigurer i gave

Inden fik vi hver en gave, italienske lerfigurer. De bliver hvert år solgt i Rom i december måned, da der i Italien er en tradition for krybbeopstilling. En tradition, der er lige så gammel og udbredt som vores juletræ.

I december fulgte vi så besøget op ved at lave en lignende opstilling i festsalen, bl.a. også med nogle af Kirsten Hørbys egne figurer. ■

BADEKAR I HERCULANUM

MORGENSAMLING

Morgensamling hver dag efter 2. time - dog ikke onsdag. Klasserne står på skift for en uges program. &nu's gæstemedarbejdere observerede den uge, som 2.a stod for. Her har de samlet nogle af ugens situationer.

Hver dag:

- En konferencier, der styrer programmet
- En fællessang for hele salen
- Meddelelser - hvis der er nogle
- Indlæg - hvis der er nogle
- Klassens program

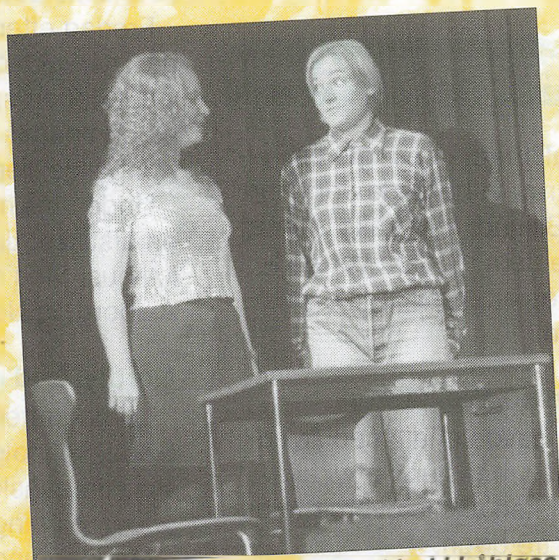
Lyd og lys styres af 2 faste elever.

2.a-ugens fællessange:

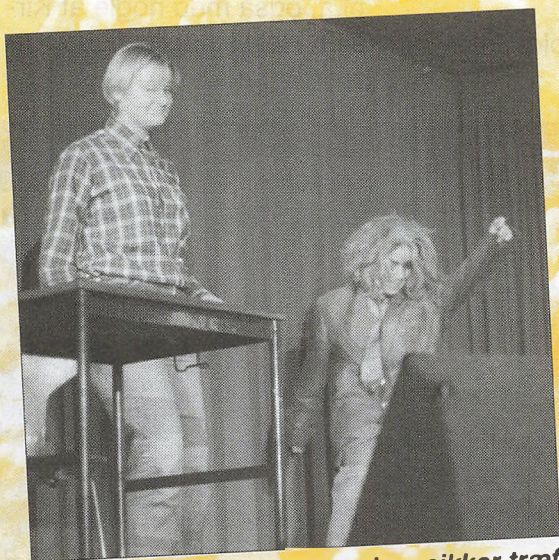
- Long Time Ago
- Leaving on a Jetplane
- Morning Has Broken

Salen er ved at være fyldt. Nu venter man spændt på dagens program.

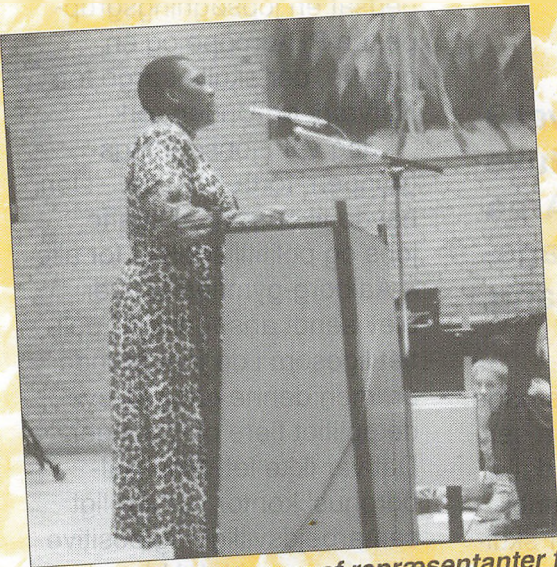

Som altid løber Prøve-Knud ind i håbløse problemer, når muligheden for nærkontakt opstår. Den slags sker ikke for Score-Kaj, der snart har tag i den smukke, som det fremgår herunder.

Mandag lægger 2.a ud med en sikker træffer, Score-Kaj. Udstyret med en kraftig paryk og jakke med slips skal han lære Prøve-Knud i ternet skovmandsskjorte, hvordan man scorer. Der er straks jublende fans neden for scenen.

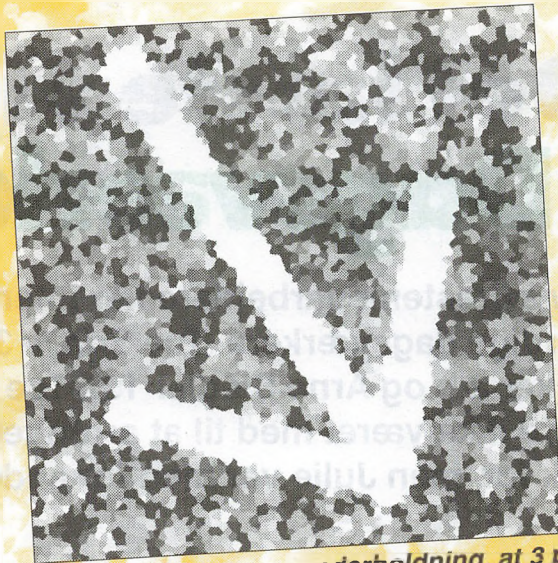
Tirsdag var der besøg af repræsentanter fra FN. Tre kvinder fra Chile, Mexico og Zimbabwe. De var alle på talerstolen for at fortælle lidt om sig selv, om deres hjemlande og FN's arbejde for menneskerettigheder. Rudo Mungwashu fra Zimbabwe er tidligere frihedskæmper og parlamentsmedlem. Nu underviser hun.

Der blev lyttet koncentreret for at få alt med, og der var stor applaus til de tre.

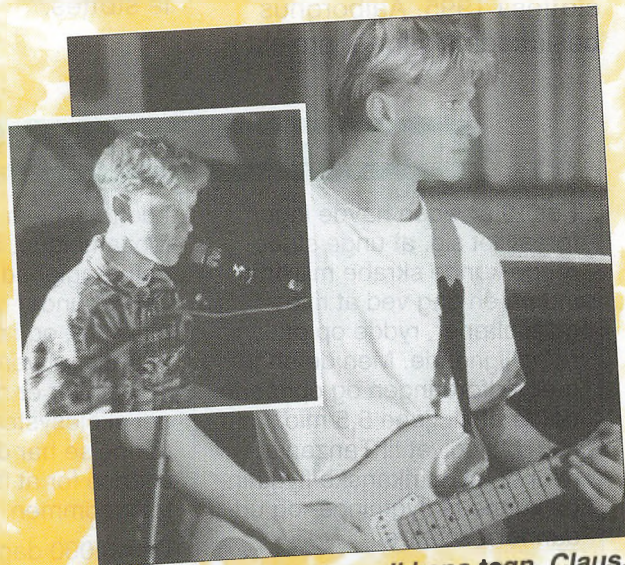

Tirsdag var der også en sketch på russisk. Rikke og Frank spillede en russisk søster og bror, der skændes, fordi han drikker vodka, og det har de ikke råd til. Hun råder ham til at drikke te og ikke vodka. Det må gå galt, og det gør det...

De, der forstod russisk, grinede højlydt.

Torsdag var dagens underholdning, at 3 par blev bedt om at komme på scenen. De blev stillet 3 spørgsmål hver, og det par, der svarede bedst, fik seks chokoladehjerter. Folk klappede ikke ret meget. Indslaget var forberedt godt nok, men ideen fængede ikke.

Fredag stod som altid i musikkens tegn. Claus, Rasmus, Stefan og Lone skulle spille to numre (se også side 11). Lige inde morgensamlingen lød deres forventninger sådan her:

Rasmus: - Vi håber bare, folk kan li' det.

Stefan: - De bliver helt vilde, hyler og skriger og starter fanklubber!

Deres første nummer, "Let It Be", sang Lone meget smukt, og det fik en varm modtagelse. Claus' guitarsolo blev der klappet særligt af.

Brian Mays "Too Much Love Will Kill You" blev der klappet til hele vejen. Rasmus foldede sig ud på klaveret. Stefan spillede nu guitar og fik også en hånd for sin solo. Og Claus sang flot alt det, stemmen kunne bære og lidt til. Stort bifald.

Men hvad syntes de selv bagefter?

Rasmus: - Det lød vist rimeligt godt.

Claus: - Publikum var godt. Det gav lidt ekstra. Så var der ellers oprydning.

Dét lærte vi af Dagsværk!

&nu's gæstemedarbejdere har interviewet 3 ihærdige dagsværkere. Tue Søbye 3.b, Julie Becker 2.b og Arne Siedler 1.b. Tue og Arne havde ikke været med til at arrangere Dagsværk før, men Julie var med for anden gang.

Hvem skal støttes?

Tue: - Allerede før sommerferien blev det første møde afholdt. Her skulle vi bestemme, hvilket projekt der skulle støttes i 1995. Aalborghus besluttede sig for et projekt i

Nepal, men på et landsmøde efter sommerferien kom der flere informationer, og det stod nu klart, at i Mozambique var det projekt, der skulle støttes.

OPERATION DAGSVÆRK

For 10 år siden havde ingen forestillet sig, at unge studerende kunne skrabe millioner ind på én dag ved at rive græsplæner, rydde op på lagre og lignende. Men de unge greb udfordringen og opnåede det år at indtjene 5,5 mio., som blev givet til Tanzania, hvor de sydafrikanske flygtninge kunne få flygtninge- og uddannelsescentre.

Siden har Operation Dagsværk stået for 8 aktioner og har i gennemsnit tjent 6,3 mio. pr. gang. Hver aktion bliver planlagt af unge, som investerer mange timer i at finde arbejde til deres kammerater, få polititilladelser og gøre reklame for selve aktionerne. Ud over unge fra gymnasiet og hf er der nu også kommet unge med fra VUC og HTX.

Én dag hvert år lægges bøgerne på hylden, og hver deltager arbejder ca. 8 timer på at tjene mindst 200 kr. til årets aktion.

I dette skoleår gik pengene til Mozambique. Siden landets uafhængighed i 1975 har landet lidt under borgerkrige og misstyre, og i dag er Mozambique et af verdens fattigste lande. Der er næsten ikke noget skolesystem, og uden uddannelse har de unge ikke en chance for at føre landet ud af fattigdommen.

De 40.000 dagsværkere tjente ca. 7,2 mio., som nu bliver brugt til indkøb af tavler og bøger, bygning af skoler og efteruddannelse af lærere.

80% af Aalborghus' elever deltog, og Aalborghus var da også - som sædvanligt - blandt dem, der tjente flest penge ind: i alt 114.000 kr.

Som en spændende afslutning på dagen havde Aalborghus arrangeret en fest på Grand, Natværk, for alle dagsværkerne.

Polititilladelser

Nu kunne det praktiske arbejde begynde. Der blev nedsat en jobsøgningsgruppe, en PR-gruppe og en gruppe, der skulle sørge for Natværk og Underværk.

- Jeg var i jobsøgningsgruppen, fortæller Tue. - Den havde til opgave at skaffe jobs og polititilladelser for alle 4 Aalborg-gymnasier. Der blev sendt ansøgning til politiet ligesom i de foregående år, men denne gang krævede politiet flere oplysninger. Det var ikke let! Men Aalborghus' kontor var utroligt samarbejdsvillige og positive over for projektet. Uden dem intet Dagsværk.

Selv om arbejdet var hårdt, fik vi en masse erfaringer i at tænke selvstændigt og kontakte fremmede mennesker.

PR og Natværk

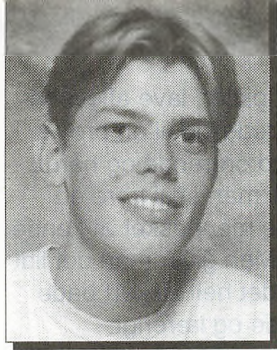
Arne var i PR-gruppen, som skulle formidle information. De fleste Aalborghusere har oplevet Arne på scenen med sin guitar og dagsværks-sangen!

Julie var med til at arrangere Underværk og Natværk.

- Her lærer man en masse om alle de praktiske ting, der bare skal være i orden, når man laver sådan et stort arrangement. Det gælder om at bevare overblikket, selv om man er under pres, og sammenhold og selvstændigt initiativ er også utroligt vigtigt.

Optællingsarbejdet

Optællingsarbejdet efter selve Dagsværkdagen tog lang tid. Selv om det samlede beløb blev stort, kunne

Tue
Søbye,
3.b

Julie
Becker,
2.b

Arne
Siedler,
1.b

det være blevet endnu større.

- Det er stadigvæk ikke alle, der har betalt deres Dagsværk-penge. Det er også frustrerende, at nogle kun har solgt 1-5 postkort og derved ikke har tjent det fastsatte mindstebeløb på 200 kr.

Til næste år

De indsamlede penge er nu

sendt til sekretariatet i København, og derfra sendes de videre til Mozambique. Julie, Tue og Arne vil gerne videregive nogle dyrekøbte erfaringer til næste års Dagsværk-gruppe:

- Få flere med i gruppen.
- Start tidligt med jobsøgningen.
- Få bedre kommunikation mellem gymnasierne.

- Hold regelmæssige møder.

De tre dagsværkere har brugt meget skole- og fritid, men de mener alle, at det har været umagen værd. Som Arne siger:

- En dags arbejde fra os giver mange års skolegang for børn og unge i et uland. Jeg vil helt sikkert også være med næste år! ■

ET GODT FORMÅL - OG EN FED FEST!

Hvorfor deltog du i Dagsværk? Hvad lavede du? Kan Dagsværk gøres bedre? &nu's gæstemedarbejdere har udspurgt forskellige elever fra Aalborghus.

Malene Stiller
2.z

- Jeg deltog mest på grund af Natværk! Jeg solgte postkort, 14 stk. på to timer. Jeg ville godt deltage igen. På grund af Natværk. Og det gode formål.

Marianne Jørgensen
2.a

- Jeg deltog for at hjælpe andre. Jeg solgte postkort i tre timer og tjente 260 kr. Men der var for mange, der solgte postkort, og prisen var for høj. Bortset fra at det regnede imens, var det en god oplevelse at deltage i Operation Dagsværk.

Winnie
Svensson 1.u

- Det støttede jo et fint formål, og samtidig fik jeg fri fra skole. Informationen før dagen var god, men jeg ville godt have hørt mere, efter det var overstået. Hvad der egentlig skete med pengene, hvor mange det blev til osv. Jeg skaffede selv arbejde hos Øbro-flyttefirmaet, hvor jeg rensede gulve, vaskede op og gjorde orden i forskellige ting. Jeg arbejdede i syv en halv time og tjente 200 kr. Dagen var en afveksling fra det sædvanlige, og festen om aftenen var fin.

Louise Hansen
1.y

- Jeg arkiverede på min fars arbejde i otte timer og tjente 200 kr. Selvfølgelig vil jeg deltage igen - det er et godt formål. Informationen om Operation Dagsværk var rimelig. Det var et meget godt foredrag, der blev holdt forud.

Chris Søndergaard
2.y

- Jeg solgte postkort, men nogle steder blev man inviteret indenfor for at hjælpe med forskellige problemer. Det var skægt! Jeg arbejdede i fem timer og tjente 240 kr. Selvfølgelig kunne jeg tænke mig at være med næste år. Det er rart at komme væk fra skolen, og Natværk er suverænt. Informationen forud var ok - det er rart at have kendskab til det land, man støtter.

UDFORDRING

Mere ansvar, masser at lære, nye venner, flere muligheder. Det er en omvæltning at sige farvel til folkeskolen og goddag til gymnasiet eller hf. Spændt og nervøs, kan man godt være. Her fortæller nogle af &nu's gæstemedarbejdere, hvordan det var.

Mette Christiansen

De første dage lagde jeg især mærke til alle de forskellige typer, der går her. Lige fra den største fløde til den

største hippie. Smarte jakkesæt, nypudsede sko og velfriseret hår, eller huller i bukserne og ringe i øre, øjenbryn, næse eller mund.

Jeg vil først og fremmest bruge de tre år til at lære og få en god eksamen. Men jeg vil også deltage i de forskellige aktiviteter, der er her, og jeg vil forhåbentlig være selvstændig og moden nok til at tage et ansvar.

Det vigtigste for en klasse er, at vi har et godt sammenhold, er hjælpsomme og har en god atmosfære. Vi skal kunne diskutere, uden at skændes. Skal respektere og forstå hinanden, som vi er. Noget af det gode ved Aalborghus er det sociale sammenhold, der er.

Britt Menne

Hvad mon der skal ske den første dag og fremover, kan jeg huske, at jeg tænkte, dagen før jeg startede her.

Jeg var faktisk noget nervøs og spændt.

Jeg har fået en masse nye

venner. Det er dejligt, for da jeg gik i folkeskolen, havde jeg ikke særlig mange rigtig gode venner.

Det er meget afvekslende at gå her. Her er også mange typer mennesker, også nogle, der klæder sig underligt eller har ringe overalt.

En gang imellem tænker jeg tilbage på min gamle skole, for hjemmearbejdet var en del mindre der, og lettere. Nu og da kan det være ret svært at gå på gymnasiet, for man vil jo gerne klare sig godt. Det kan føles som et pres.

Vicky Dodd

De tre første dage var der en slags intro-dage. De var godt givet ud. Sommerfuglene i maven forsvandt. Man

faldt lidt til ro, lærte de andre at kende og fik nemmere ved at finde rundt.

Hyttetur var vi på efter en måneds tid. Den var meget bedre, end jeg havde forventet. Vi lavede mad, drak, hyggede os, pjattede, dansede og havde det rigtig sjovt.

Når man kommer fra en efterskole, som jeg gør, kan det være svært at vænne sig til arbejdet i gymnasiet. Evig og altid er der noget, man lige skal have lavet. I skolen: tage notater og være med i timerne. Og hjem-

me: læse lektier, lave afleveringer, forberede sig til en prøve.

Det er udfordrende og hårdt. Også fordi man skal lære en masse nye mennesker at kende samtidig. Men giver man det lidt tid, bliver det helt sikkert både spændende og lærerigt.

Martin Nielsen

Her er flere lektier end i folkeskolen. Det er ikke bare en god ide at have en lektiebog, det er en selvfølge!

Jeg havde høje forventninger til min nye klasse, måske fordi jeg kom fra en utrolig god klasse. Jeg er ikke blevet skuffet, men vi kan stadig blive bedre til at acceptere hinandens særpræg og til at snakke med andre end dem, der ligner os selv.

Morgensamlingerne giver et herligt afbræk i hverdagen. Første gang jeg hørte om morgensamlinger på Aalborghus, syntes jeg, de lød som en dum ide. Nu ville jeg ikke undvære dem. De gør også, at man har noget at se frem til aftenen før en ny skoledag.

Ivan Pedersen

Det at starte et nyt sted kan være godt. Man får en chance for at starte på en frisk: Nyt forhold til andre,

nyt forhold til det at gå i skole, måske en ny måde at se sig selv på. Men det kræver en god portion selvstændighed.

Den første dag var kort, men noget omtumlet. I løbet af de næste par dage lærte vi efterhånden hinanden at kende i klassen, fik lært at finde rundt på skolen og mødte de lærere,

UDFORDRING

vi skulle have. Og vi fik de første af utallige lektier!

Anne Mette Christensen

Det er virkelig en stor omvæltning at starte i gymnasiet. Alt er nyt, de fleste er ældre, og man er lidt bange for

ikke at passe ind, ikke at falde til i klassen. Men det giver en masse selvstændighed og selvtillid, når man kaster sig ud i det og gør noget på egen hånd.

I gymnasiet er man også nødt til at tage mere ansvar, end man gjorde i folkeskolen. Man kan ikke bare blive væk fra timerne, for så kommer man meget hurtigt bagud. Lektierne og afleveringerne hører også med.

Er man ikke fra starten indstillet på at tage det ansvar, kan man lige så godt se det i øjnene og lade være med at vælge gymnasiet.

Anne Mette Vestergaard

Selvfølgelig er det svært ikke at være nervøs, når man begynder. Før var man en af de "store" og kendte

det hele, også de uskrivne regler. Nu er man bare "søt"!

Det har været en positiv oplevelse at starte på Aalborghus. Jeg er kommet i en god klasse og synes, jeg er faldet godt til. Også fordi tutorer og andre "ældre" elever har været utrolig hjælpsomme, når det kneb med at finde rundt, eller jeg var i tvivl om noget.

Lone S. Mogensen

Da jeg kom hjem efter den første skoledag, kunne jeg ikke huske et eneste navn på mine nye klassekammerater, og jeg troede ikke på, at jeg ville blive venner med nogen af dem.

De næste par dage var vi alle sammen ret generte. Vi lavede alt muligt for at lære hinanden bedre at kende og huske hinandens navne. Og vi begyndte så småt at blive gode venner.

Når man starter, handler det også om at turde være sig selv og tro på sig selv. Jo bedre man har det med sig selv, jo større chance er der for at falde godt til. Der sker mange ting på kort tid, så det gælder om at holde skruen i vandet. Man lærer hurtigt, at det er op til én selv, hvor meget man vil have ud af skolen.

Mark Gerges

Lige nu glæder jeg mig til de tre næste år. Jeg tror, at de vil betyde meget for mig fagligt og socialt.

Inden jeg kom her, havde jeg selvfølgelig en ide om, at jeg ville få mere for og skulle bruge mere tid på lektier. Det har vist sig at holde stik!

Da jeg gik på efterskole, kunne vi snakke med lærerne om andet end skolen - kendte dem som hele mennesker. Det gør vi ikke her, og det er en af de ting, jeg savner ved gymnasiet.

Iwan Bonnen

At starte på Aalborghus er jo i bund og grund ikke værre, end jeg havde regnet med. Min klasse er jeg godt

tilfreds med, selv om 26 nye mennesker trods alt er en portion. Det er lidt besværligt, at man ikke har sit eget klasseværelse, men skal vandre rundt til de forskellige faglokaler.

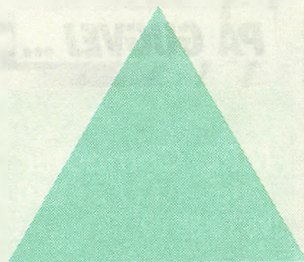
Elevrådet har en hel del mere at skulle have sagt her end i folkeskolen, men diplomatiet overdrives måske nogle gange, når de næsten laver et udvalg, bare man skal ud og have lidt frisk luft.

Anitta Rasmussen

For mig er det bedste ved at begynde her, at man møder en masse nye mennesker og mange forskellige typer. Så behøver man ikke være bange for, at man ikke møder nogen, som man passer med.

Jeg synes, at vi lærer meget mere på kortere tid, end vi har prøvet før. Det kan være svært at huske det hele. Nogle dage har vi ikke alene mange fag, men også flere sproglige fag efter hinanden, og så gælder det om at hænge på.

Disse annoncører
støtter & nu
- støt også dem

palleWhansen as aalborghuset

TØMRER- OG SNEDKERFIRMA • MASKINSNEDKERI
KONTOR OG VÆRKSTED: THORNDALHLSVEJ 8 • 9200 AALBORG SV
TELEFON 98 18 02 66 • TELEFAX 98 18 68 66 • GIROKONTO 6 70 72 70

SØREN HEMPELS EFTF. A/S

PAPIR EN GROS . BOG- & OFFSETTRYKKERI . KONTOR- OG SKOLEARTIKLER
TLF. 98 14 04 11 . TELEFAX 98 14 90 01 . GUGVEJ 148 . POSTBOX 7527 . 9210 AALBORG SØ

SERTILBUD

Edb-bord (frem til 31.03.96) **ECOterm 2**
med hjul og kabelholdere. Udtræksplade til tastatur
og skydeplade til mus. **Kr. 725,- ekskl. moms.**

Gugvej 89 • 9000 Aalborg • Tlf. 98 14 81 00 • Giro 1184741

MRC Computer

EDB TOTALLEVERANDØREN

PÅ GUGVEJ ...

MRC Computer
Gugvej 127 . 9210 Aalborg SØ
98 14 88 00 . Fax: 98 14 77 55 . E-mail: mrc@logln.dknet.dk

TEXTIL CENTRET

Slotsgade 5-7-9
9000 Aalborg

Tlf. 98 16 17 30

Tlf. 98 12 69 00

- DEN RIGTIGE LØSNING
TIL DEN RIGTIGE PRIS

Vejgaard Glas v. Lars Rimmen

Søndervangsvej 3 • 9000 Aalborg
Tlf. 98 14 55 66

Jysk El-Teknik A/S

Aut. El-installatør

Gl. Gugvej 59 - 9000 Aalborg

Tlf. 98 10 20 77 - Fax 98 10 31 22

• Industriautomatik • Alarmanlæg • EDB-installationer • Telefonanlæg

Blikkenslageren

Vagn Jensen AALBORG ApS

Schlepppegrellsgade 52 • 9000 Aalborg

Tlf. 98 12 92 12

Gå først til fagmanden

Farver Tæpper Linoleum Persiener
Tapet Vinyler Gardiner

CARL PEDERSEN

Holbergs Plads, 9000 Aalborg, 9812 0200

Rockshoppen

Danmarksgade 7B • 9000 Aalborg • Tlf. 98132811

VIGGO MADSENS BOGHANDEL

Bispensgade 10 • 9100 Aalborg
Tlf. 98 13 21 44 • Fax 98 13 24 66

Orla's Busser

9000 Aalborg • Tlf. 98 13 01 88

Kontoradresse: Teglvænget 11
9362 Gandrup • tlf. 98 25 94 00

VILLY JENSEN MÆLK EN GROS

Snehvidevej 14
9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 36 35

Opsætning

4 farve-scanning

Elektronisk montage

Udkørsel af film/papir

FRANZEN

Fåborgvej 15A • 9920 Aalborg Øst
Refsnæsvej 68 • 9293 Kongerslev
Tlf. 98 33 19 00 • Fax 98 33 20 22

Mad og drikke på Aalborgghus

Inge Gregersen er kantinebestyrer på Aalborgghus. Hun er 60 år og udlært smørrebrødsjomfru. &nu's gæstemedarbejdere har talt med Inge.

Modtager gerne forslag

- Hvad synes du om miljøet her i kantinen?

- Det er rart. Før jeg kom herud, var jeg nervøs for, hvordan det ville være at arbejde i et miljø med så mange unge mennesker. Før arbejdede jeg i Kreditforeningen Danmark, hvor der kun var 85 mennesker.

- Sammensætter du selv madplanerne, eller modtager du forslag?

- Jeg sammensætter den selv, men får også forslag fra Lotti, min medhjælper. Vi laver en ny plan hver 14. dag, og jeg er meget åben over for ros og ris fra eleverne.

- Hvis man spiser i kantinen hver dag, får man så en varieret kost?

Inge Gregersen på arbejde.

- Ja, det kan man få, men det er pizza, lasagne og burgere, der tiltrækker de unge, ikke fx gryderetter. Salat og andre forårsretter sælger ikke så godt om vinteren, men hvis nogle skulle ønske en skål salat, så finder vi ud af det.

Sund mad - og masser af slik

- Er det sund mad, du laver og sælger?

- Jeg er meget bevidst om den mad, jeg laver, da jeg selv lever sundt, og kvaliteten af mine råvarer er altid i orden, for hvis jeg modtager nogle, der ikke er, så bliver de sendt tilbage! Jeg kan godt lide at lave spændende mad, men her på skolen er burgere i høj kurs, og det kan blive trivielt i længden. Der bliver lavet ca. 100 burgere hver dag, plus en varm ret.

- Er eleverne bevidste om sund mad?

- Generelt nej! Burgere er meget eftertragtede, men det er slik, de fleste kommer efter. Der bliver købt slik for ca. 6.000 kr. hver uge.

Rimelige priser

- Er dine priser rimelige?

- Ja, absolut. Jeg er ked af at sætte priserne op, men nogle gange er jeg desværre nødt til det.

Priserne på varer stiger ofte, og der skal være overskud til at dække lønudgifter.

Jeg ser gerne, at eleverne køber mad i kantinen frem for at købe den i nabolaget, og jeg føler selv, at vi både pris- og kvalitetsmæssigt kan hamle op med konkurrenterne!

Aalborghus' kor med i stort

GOSPELPROJEKT

Aalborghus' kor var i efteråret med i et stort gospel-projekt: Et korstævne med 3.000 sangere. En koncert i Aalborghallen. Optræden ved koncerter i Ansgar og Budolfi kirke og selvfølgelig på Aalborghus.

Her beretter en af korets ledere, Kirsten Lykke Hansen, om korstævnet:

Korlederne Kirsten Lykke Hansen, (tv.) og Karen Margrethe Kranz (th.)

Rød løber rullet ud

Modtagelsen så checket ud, da vores bus rullede op foran de kæmpestore messehaller i Fredericia. Vi var nået frem til det, vi havde set frem til i månedsvis: Det store gospel-korstævne, hvor vi sammen med gymnasiekor fra hele landet skulle øve sammen med professionelle musikere og sangere, bl.a. gospelsangerinden Lillian Boutté.

Den første mand fra Gospel United (let at kende

på den flotte t-shirt) tog imod ved indgangen. Og ved informationen viste en sød Gospel United dame os vejen videre frem til sovearealerne: Bare følg den røde løber op gennem den store hal.

Godt, vi kom tidligt

Bag nogle afskærmninger var der indrettet soveområder. Lige efter os væltede det ind med nye busfulde af forventningsfulde kor med soveposer og liggeunderlag. Arrangørerne havde ikke

tænkt på, hvor meget 2.300 overnattende sangere fylder. Alle liggepladser var optaget, længe før de sidste ankom. Det virkede ret kaotisk.

Kl. 11 troppede vi op foran scenen til den første præsentation. Hvor var vi mange! Alle tilskuerpladserne var besat, og resten af os stod i en tæt rand hele vejen rundt om dem. Kunne vi virkelig være på de korpodier, der var stillet op på scenen? Det kunne vi, viste det sig, bare vi rykkede tæt nok sammen!

Første korprøve. Fornemmelsen af at stå og synge 3.000 sammen var helt fantastisk, men der var masser af detaljer, der skulle rettes, aftaler, der skulle noteres ned, videre, videre. Forarbejdet var gjort hjemmefra, så vi nåede de fleste sange igennem inden første pause. Det var drøjt og varmt.

Sikken et band

Efter frokost kom orkestret og solisterne med Lillian Boutté i spidsen. Det var sjovt at opleve solisterne på nært hold og høre, hvad top-

Et kor med 3.000 medvirkende fylder godt.

musikere kan præstere på deres instrumenter.

Der blev problemer med lyden, og vi 3.000 måtte vente, mens der blev lavet lyd på solisterne. Det kunne have været tilrettelagt bedre!

Men ellers prøver til sen aften, afbrudt af pauser med kø ved toiletterne, kø for at få mad, kø ved kioskerne, kø...

Over vejen efter vand

At falde i søvn i en hal med så mange andre er noget af et kunststykke. Vi lå på betongulvet med vores liggeunderlag og soveposer og håbede på, at nogen ville slukke lyset. Det skete først, efter at brandinspektionen kom og vækkede dem, der allerede var faldet i søvn, fordi der af sikkerhedsmæssige årsager skulle laves 2 m brede gange i sovearealerne.

Og næste morgen: Kø for at få bad i sportshallerne på den anden side af vejen, kø ved morgenmaden...

Koncert og farvel

Koncerten nærmer sig, og stemningen bliver mere hektisk. Der er masser af besked til de forskellige kor: - X-købings kor henter deres trøjer i forhallen kl. 12, - nogen savner en blå sovepose, der bedes indleveret til informationen, - de efterlyste briller er fundet.

Pludselig myldrer det overalt med korsangere i sorte t-shirts med tryk.

Indgang til sidste korprøve sker i en lang række fra en trappe til venstre for scenen, og igen har arrangørerne forregnet sig: Det tager alt for

Aalborghus' kor pyntet op med Gospel United-trøjer.

lang tid, når 3.000 mennesker skal gå ind på den måde. Prøven bliver mindst 20 min. forsinket. Vi varmer op med en kanon. Stemningen bliver stadig mere intens.

Vi prøver de sidste numre og bliver sendt ud til en kort pause før koncerten.

Så kommer publikum og fylder stolesæderne. Lillian Boutté præsenterer musikken, og stemningen i den store, kolde messehal stiger. Folk rejser sig, klapper med på de hurtige numre og svinger med tændte lightere til de stille.

Alt for hurtigt er koncerten forbi, og mens publikum går

mod udgangen, synger koret spontant et flerstemmigt "Farvel, farvel" på melodien fra "Amazing Grace" fra det enorme podie ud over Margrethehallen.

Hjem til gensyn

Stemningen er høj i bussen på vej hjem. Vi kan sagtens synge gospel uden band og solister.

Vi har mødt en masse nye mennesker, vi har sunget, sovet og spist sammen med dem. Og vi ved, at vi snart skal gentage koncerten i Aalborgshallen sammen med de nordjyske kor, Lillian Boutté og hendes musikere. ■

Dirigentsnak

Et par af solisterne

KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS	TRÆLS ORD AT SE NÅR MAN SKAL	SEJRS- TEGN	FØR EU	SKIBS- RAT	HERI- FAL- DER KLOV- NE PÅ HALEN	ANO- NYM	U- HYG- GE- LIGT MORD- VÅBEN	VE- ZUELA	NOR- DISK GUD	KAVA- LERI	ER MAN EFTER SIN 3. KÆRE- STE	EVEN- TYR- LIG SOVE- MEDI- CIN
HAR REKTOR FOR AALBORGHUS												
SAGDE KAVALEREN I "NATTERGALEN"		RENO- VERE FYNSK KLUB						BLIVER MAN HØJ AF CIRKEL				
ET PAR STYKKER			STONE CYKEL- DELE			TÆR- SKE- PLADS PERIODE			VÆGT STRØM		50- ÅRS FØD- SE- LAR	
DIN FORFADER?				LILLE ORD DRENG			GRÆSK BOG- STAV GL. ORD FOR DYR					AGER
FØLSOMT PUNKT		BILDEL FART				ADSKIL- LIGE GRINEDE						
TRÆERNE						MODSAT LUVART EFTER S			SKÆR REX			
BY I ONTARIO								FIK ALEX AF JOA- CHIM				

Denne kryds&tværs giver dig opskriften på en TOP-eksamen! Løs opgaven og læs herom i de farvede felter.

● I sidste nummer viste kryds&tværs'en vej til en festlig og kreativ eftermiddagsaktivitet. Det var "kor hver torsdag".

LÆRERNE FIK KARAKTER

I forrige nummer af *&nu* blev læserne opfordret til at give karakterer til fire lærertyper. 12% af eleverne har svaret, heraf også hele klasser. 16% af lærerne. Her er resultatet.

Elevernes favorit er bestemt ikke lærer Andersen, foredragsholderen, overhøringspædagogen. Lærer Hansen, show-pædagogen, skuespilleren, kan lidt bedre accepteres. Men på elevernes ønskeseddel står derimod lærer Jensen, træneren, der uddelegerer læringsansvar, og der står lærer Nielsen, den dynamiske og demokratiske ledertype.

Lærerne på Aalborghus mener stort set det samme. I gennemsnit svarer deres karakterer ret nøje til elevernes gennemsnit, men hvor det er ganske få elever, der afviger mere end én karakter fra gennemsnittet, så er lærernes karakterer mere spredte.

Gennemsnit af karakterer fra eleverne lærerne

Lærer Nielsen, den dynamiske og demokratiske ledertype	9,2	9,4
Lærer Jensen, træneren, der uddelegerer læringsansvar	9,2	8,8
Lærer Hansen, showpædagogen, skuespilleren	8,1	8,2
Lærer Andersen, foredragsholderen, overhørings- pædagogen	7,3	7,2

I kalenderen optager vi løst og fast om store og små begivenheder her på Aalborghus.

Du er velkommen til at sende oplysninger til redaktionen, der så tilrettelægger kalenderen.

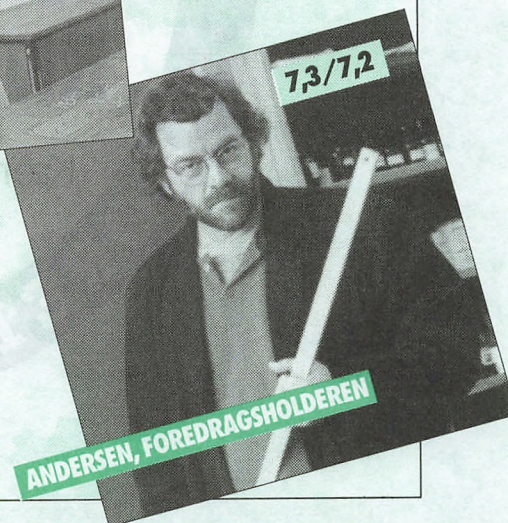
&nu Aalborghus-kalenderen

Januar	Februar	April
<p>25.01. Orienteringsaften for kommende 1.g og 1.hf elever kl. 19.30. Her kan kommende elever og forældre:</p> <ul style="list-style-type: none"> • se skolen, møde dens elever, tale med lærere. • få en orientering om gymnasiet og hf. • få svar på det, man evt. vil vide mere om. 	<p>01.02. Temadag for alle klasser.</p> <p>07.02. Premiere på årets skolekomedie, Aristofanes: "Fuglene".</p> <p>08.02. Skolekomedien opføres igen.</p> <p>09.02.-16.02. 2.hf skriver 2.års-opgave.</p> <p>19.02.-23.02. Vinterferie, begge datoer inkl.</p>	<p>01.04.-08.04. Påskeferie, begge datoer inkl.</p> <p>18.04. Forårskoncert kl. 19.30. Umiddelbart forud er der generalforsamling i <i>Vennerne</i>.</p> <p>OBS! Bemærk allerede nu, at Aalborghus har en tidlig skolestart efter sommerferien. Skolen begynder nemlig allerede onsdag den 7.8.1996.</p>

Marts

07.03. Terminsprøve for 1.hf.	11.03.-16.03. Terminsprøve for 3.g, samt studierejse-uge for 2.g
07.03.-08.03. Terminsprøve for 2.hf.	
08.03. Terminsprøve for 2.g.	22.03. Årets sidste skolefest.

Gymnasieklasserne får karakterer i marts måned.

Photomodeller:
 Flemming Knudsen og
 Anne Mette Mondrup Christensen.

GUG-RINGEN-GUG

GUG-RINGEN-GUG

98 14 16 22

TILBUDET TIL DIG!

▪ **Ansvarsfuld beroligende seriøs undervisning.**
Lær at køre bil og motorcykel.

HURTIG

▪ På kun 4 dage á 8 timer eller
2 weekender er du klar til prøve.

GRUNDIG

▪ Via video og eget
køreteknisk anlæg.

BILLIG

▪ Prøv selv - benyt din ferie eller fridage.
Kursuspris til bil: 7.000 + stempelgebyr.

KNUDS *Køreskole*

Kærholt 4 . 9210 Aalborg SØ

KØRETEKNISK

TEG

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450006137763